

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλευθέρων ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησία δραχμὲς 120. Ἐξά-
μνη δραχ. 65. Τρίμνην δραχ. 35.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50.
Ἀμερικῆς δολλάρια 3.—Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξέμνηοι καὶ Τρίμνηοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΗΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδῆποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 47ος

Ἀθήναι, 29 Ἰουνίου 1940

Ἔτος 62ον.—Ἀριθ. 31

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΕΡΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ AL. BADIN

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Ὡς πού νὰ γυρίσῃ ὁ θεὸς σας
μπορεῖτε νὰ μείνετε ἐδῶ σὰν νὰ εἴ-
σθε στὸ σπῆτι σας. Διέταξα δυὸ ἄν-
τρες νὰ πάν εἰς τοὺς Βενιμπουσλι-
μάν ὅπου μένει ὁ Καστέρας καὶ νὰ
τοῦ ποῦν ὅτι ἤρθατε. Καὶ
τώρα γειά σας.

— ὦ! κύριε Διοικητά,
εἶπε ὁ Γιάννης, ἀφοῦ ἔχε-
τε τὴν καλωσύνη νὰ στεί-
λετε δυὸ ἀνθρώπους νὰ εἴ-
δοποιήσουν τὸν θεὸ μας
δῶστε μας τὴν ἄδεια νὰ
πᾶμε μαζὺ τους!

— Κάτι πολὺ μοῦ βιάζε-
σαι. Κι' ἂν ὁ Καστέρας
δὲν εἶναι στοὺς Βουνι-
μπουσλιμάν, μήπως ἔχετε
σκοπὸ νὰ τὸν κυνηγήσετε
ὡς τὸ Βοῦ Τζάλ;

— Καὶ γιατί ὄχι; μιὰ
καὶ θὰ πάν ὡς ἐκεῖ οἱ
ἀνθρωποὶ σας.

— Μὰ τὸ ναί, ὠραῖος
λόγος. Μικρέ, σὺ εἶσαι
ἀτρόμητος. Σὲ συγχαίρω.
Τὸ θάρρος σου μ' ἀρέσει.
Ἀκουσε τώρα, παιδί μου.
Τὸ φρονιμώτερο εἶναι νὰ
περιμένετε τὸν θεὸ σας
ἐδῶ. ἂν ὅμως πάλι προτι-
μᾶς νὰ πάτε νὰ τὸν βρῆτε
πηγαίνετε, παιδιά μου,
στὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ. Θὰ
σᾶς δώσω μάλιστα κι' ἓνα
μουλάρι γιατί τὰ βουνὰ
εἶναι δύσβατα κι' ἔχουν
τρομερὰ κακοτόπια. Τὸ
λοιπὸν σὲ μιὰ ὥρα νὰ εἴ-
σθε ἔτοιμοι, θὰ ἔρθουν νὰ
σᾶς πάρουν δυὸ ἄντρες
μὲ τὸ ζῶο. Καλὸ σας κα-
τεῦδιστο καὶ καλὴν ἀντά-

μωσι, ἀγαπητὰ καλὰ μου παιδιά.

Ὁ Γιάννης εὐχαρίστησε τὸν Διοι-
κητὴ μὲ συγκίνηση καὶ ὕστερα πῆ-
γε ν' ἀποχαιρετήσῃ τὴν κυρία Λε-
ροῦ. Ἐκείνη μόλις ἔμαθε τὴν ἀπό-
φασή τους, τὰ ἔχασε καὶ δὲν εἴξευ-
ρε τί νὰ πῇ.

— Δὲν εἶναι στὰ σύγκαλά του ὁ
Διοικητής, ἐφώναζε. Ποῦ θὰ πάτε μ'
αὐτὴ τὴ λαύρα; Ἐσεῖς θὰ σκάσετε,

παιδιά μου. Τάχα δὲν μπορεῖτε νὰ
περιμένετε δῶ μιὰ δυὸ-μέρες; Δὲν
σᾶς φθάνουν ὅσα ἔχετε τραβήξει ὡς
τώρα, μόνον θέλετε νὰ περάσετε κι'
ἄλλους κόπους κι' ἄλλες ταλαιπω-
ρίες;

Ἄλλ' ὁ Γιάννης ἐπέμενε.

— Τότε τουλάχιστον ἀφήσέ μου
τὸν Μιχαλάκη καὶ τὸν Φραγκίσκο
καὶ πῆγαινε μόνος σου ἀφοῦ σῶναι καὶ
καλὰ θέλεις νὰ φύγῃς. Κ'
εἴπειτα τί τοὺς θέλεις μα-
ζὺ σου, νὰ τοὺς ἔχῃς βά-
ρος περιττὸ;

Ὁ Γιάννης ἀκούοντας
αὐτὰ ἐσταμάτησε γιὰ μιὰ
στιγμὴ. Ἀλλὰ ὕστερα θυ-
μήθηκε ἀμέσως πὺς εἶχε
ὕποσθεσθῇ νὰ μὴν ἀφήσῃ
ποτέ καὶ γιὰ κανένα λό-
γο μονάχους τοὺς ἀδελ-
φούς του. Ἐπειτα ὁ Μι-
χαλάκης καὶ ὁ Φραγκί-
σκος ἐδῆλωσαν πὺς ἤθε-
λαν νὰ πάν μὲ τὸν ἀδελ-
φὸ τους καὶ πὺς δὲν ἐν-
νοῦσαν νὰ τὸν ἀφήσουν
νὰ φύγῃ μόνος του.

— Μὰ τί παιδιά εἶναι
αὐτά; εἶπε ἡ κυρία Λε-
ροῦ ἀγανακτισμένη. Μ'
ὄλ' αὐτὰ ὅμως τὰ ἔβαλε
νὰ πάν καὶ τοὺς ἐγέμισε
τὶς τσέπες μὲ διάφορα
φαγώσιμα.

Σὲ λίγο ἤρθαν οἱ
δυὸ στρατιῶτες μὲ τὸ ζῶο.
Ἡ κυρία Λεροῦ ἐσύστη-
σε νὰ προσέχουν τὰ παι-
διὰ καὶ νὰ μὴν τὰ ἀπο-
χωρισθοῦν πρὶν τὰ παρα-
δώσουν στὰ χεῖρα τοῦ
θεοῦ τους. Ἀκούσες Χια-
φούρ, εἶπε στὸν ἓνα ἀπ'
τοὺς στρατιῶτες.

— Μείνατε ἡσυχῇ, κυ-
ρία, ἀποκρίθηκε ὁ Χιαφούρ
μὲ ἀπότομο τρόπο, μεί-

Εἶδαν ἀπὸ μακριὰ μερικὸν κυρίους,
κυρίες καὶ παιδιὰ. (Σελ. 264, στ. γ').

μπροστά στο βασιλιά, κι' έπειτα φοβούνταν μή διακόψουν με τὰ γέλια τους τὸ διασκεδαστικό «παιχνίδι»...

Ὁ βασιλιάς όμως, πού ὁ δούκας τοῦ γύριζε τὴν πλάτη καὶ δὲν μπορούσε νὰ βλέπῃ τὸ πρόσωπό του, παρατήρησε πὼς οἱ παλατιανοὶ κρυφογελοῦσαν, κάτι κατάλαβε, κάτι ὑπωπτεύθηκε, καὶ φώναξε :

— «Ε, γιατί γελάτε ; . . Δούκα Μημουάπτου, γύρισε καὶ κατὰ μένα, νὰ σὲ ἰδῶ.

Ἀμέσως ὁ δούκας γύρισε κατὰ τὸ βασιλιά. Κι' ὁ Πάντζαρος ὁ Πρωτός, βλέποντας τὸ μουντζουρωμένο πρόσωπο τοῦ κομπιευμένου, γέλασε με τὴν καρδιά του, ὅπως δὲν εἶχε γελάσει οὔτε μιὰ φορὰ ἕνα χρόνο τώρα. Οἱ παλατιανοί, ἀφοῦ γελοῦσε κι' ὁ βασιλέας, δὲν κρατοῦσαν πιά τὴν ἱλαρότητά τους. Καὶ στὴ σάλλα τοῦ θρόνου ἀντήχησαν κάτι γέλια, μὰ κάτι γέλια ! . .

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΜΙΚΡΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ F. H. BURNETT

—Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο—

Πλησίαζαν τὰ Χριστούγεννα καὶ στὰ παιδιὰ εἶχαν πεῖ ἕνα σωρὸ ἱστορίες γιὰ τὰ φτωχόπαιδα πού δὲν εἶχαν μητέρα ἢ πατέρα γιὰ νὰ τὰ φροντίζῃ, πού δὲν ἐλάμβαναν ποτὲ δῶρα καὶ πεινοῦσαν καὶ κρύωναν στοὺς δρόμους. Καὶ μέσα σ' ἕλες αὐτὲς τίς ἱστορίες βρῖσκονταν πάντα ἄλλα ἀγοράκια ἢ κοριτσάκια, πλούσια καὶ χαϊδεμένα πού τύχαινε νὰ συναντήσουν τὰ φτωχὰ αὐτὰ παιδιὰ καὶ νὰ μοιραστοῦν μαζί τους τὰ χρήματά τους ἢ τὰ παιχνίδια τους. Ὁ Γκὺ ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα εἶχε ἀκούσει μιὰ παρόμοια ἱστορία πού τοῦ

εἶχε φέρει δάκρυα στὰ μάτια καὶ τώρα ἡ θερμότητά του ἐπιθυμία ἦταν νὰ συναντήσῃ κανένα τέτοιο δυστυχισμένο φτωχόπαιδο γιὰ νὰ τοῦ χάρισῃ ἕνα ὠραῖο κατακαίνουργο σελλίνι πού τοῦ εἶχαν δώσῃ. Ἦταν ἀπόλυτα βέβαιος πὼς μ' ἕνα τέτοιο ὠραῖο ἀσημένιο σελλίνι τὸ φτωχὸ παιδί θὰ ἐβγαίνε γιὰ πάντα ἀπὸ τὴ δυστυχία. Εἶχε τὸ σελλίνι αὐτὸ στὴν τσέπη ἀπὸ τὸ ναυτικό του κοστούμακι καὶ τοῦ ἔκαιγε τὰ χέρια. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ἀντίκρουσε τὴ Σάρα, πού με τὸ καλάθι περασμένο στὸ χέρι της, με τὸ παλιὸ φόρεμά της, στεκόταν στὸ βρεγμένο πεζοδρόμιο καὶ τὸν κοίταζε με ὀρθάνοιχτα μάτια.

Ὁ Γκὺ ἔκαμε εὐθύς τὴν σκέψη πὼς τὸ φτωχὸ ἐκεῖνο κορίτσι θὰ εἶχε πολλὲς ἡμέρες νὰ φάῃ. Ἦταν

πολὺ μικρὸς γιὰ νὰ καταλάβῃ τὴ νοσταλγία πού ἐνοιοθεῖ ἡ Σάρα γιὰ τὴ γλυκεῖα οἰκογενειακὴ ζωὴ πού ζοῦσε αὐτὸ τὸ ἀγοράκι καὶ τὴ λαχτάρα της νὰ τὸ ἀγκαλιάσῃ καὶ νὰ τὸ γεμίσῃ φιλία. Αὐτὸς δὲν εἶδε παρὰ ἕνα πρᾶγμα μοναχά, πὼς τὸ κορίτσι αὐτὸ ἦταν πολὺ ἀδύνατο, πὼς τὰ μάτια της ἦταν βαθουλωμένα καὶ πὼς φοροῦσε παλιόρουχα. Στὴ στιγμή λοιπὸν ἔβαλε τὸ χέρι του στὴν τσέπη, ἔπιασε τὸ σελλίνι του καὶ μ' ἕνα χαριτωμένο χαμόγελο πλησίασε τὴ Σάρα.

— Νά, καὶμένο φτωχὸ κορίτσι, εἶπε. Πάρε τὸ κατακαίνουργο σελλίνι μου. Σοῦ τὸ δίνω, εἶναι γιὰ σένα.

Ἡ Σάρα τινάχτηκε καὶ γιὰ πρώτη φορὰ κατάλαβε πὼς ἔμοιαζε σ' ἀλήθεια με τὰ φτωχόπαιδα πού ἄλλοτε σταματοῦσαν κι' ἐκεῖνα στὸ πεζοδρόμιο γιὰ νὰ τὴν ἰδοῦν νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τ' αὐτοκίνητό της. Τότε ἔμοιαζε αὐτὴ χρήματα ἕνα γύρω.

Ἡ Σάρα πρῶτα κοκκίνησε ὀστερα χλώμιασε καὶ γιὰ μιὰ στιγμή νόμισε πὼς θὰ τῆς ἦταν ἀδύνατο νὰ δεχθῇ τὸ σελλίνι πού τῆς πρόσφερε ὁ μικρούλης.

— ὦ, εὐχαριστῶ πολὺ, εἶπε, μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ πάρω, ὅχι, σὰς παρακαλῶ.

Ἡ φωνὴ της ἔμοιαζε τόσο λίγο με τὴ φωνὴ τῶν μικρῶν ζητιάνων τοῦ δρόμου καὶ ἡ στάση της ἦταν

τόσο πολὺ ἡ στάση ἐνὸς παιδιοῦ με καλὴ ἀνατροφή, ὥστε οἱ δυὸ ἀδελφές τοῦ μικροῦ, ἡ Βερονίκη, πού στὴν πραγματικότητα λεγόταν Μπέσση καὶ ἡ Κλοτίλδη πού τὸ ἀληθινὸ της ὄνομα ἦταν Νόρα, ἔσκυψαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου νὰ κοιτάξουν.

Μὰ ὁ μικρούλης δὲν ἐννοοῦσε νὰ πάῃ χαμένη ἡ γενναϊὸδωρη προσφορά του.

— Πῶς ; καὶμένο φτωχὸ κορίτσι, ἐπέμενε, πρέπει νὰ τὸ πάρῃς. Εἶναι δικό μου καὶ εἶναι ἕνα ὀλόκληρο σελλίνι. Μ' αὐτὸ μπορεῖς νὰ φᾶς ὅλη τὴν ἡμέρα.

Στὸ παιδικὸ του προσωπάκι ἦταν ζωγραφισμένη τόση ἀφέλεια καὶ τόση καλωσύνη καὶ φαινόταν τόσο φανερά πὼς ἕνα ὄχι θὰ τὸν λυποῦσε κατάκαρδα, ὥστε ἡ Σάρα κατάλαβε πὼς ἔπρεπε νὰ δεχθῇ τὸ σελλίνι γιὰ τὴν ἀλλοιῶς θὰ φαινόταν σκληρόκαρδη. Ἐβαλε λοιπὸν ὅλη τὴν υπερηφάνειά της κατὰ μέρος καὶ με μὰγουλα κόκκινα σὰν φωτιά πῆρε τὸ σελλίνι.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε. Εἶσαι ἕνα καλὸ, ἕνα πολὺ καλὸ καὶ εὐγενικὸ ἀγοράκι.

Καὶ ἐνῶ ὁ μικρὸς ἔμπαινε γεμάτος χαρὰ στὸ αὐτοκίνητο, ἡ Σάρα συνέχισε τὸ δρόμο της δοκιμάζοντας νὰ τοῦ χαμογελάσῃ, μῦθο πού ἡ καρδιά της κτυποῦσε δυνατὰ καὶ τὰ μάτια της εἶχαν θολώσει ἀπὸ τὰ δάκρυα.

Μόλις τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε, τὰ κορίτσια ἄρχισαν καὶ τὰ δυὸ μαζί νὰ μαλλώνουν τὸν ἀδερφό τους.

— Ντόναντ ! (αὐτὸ ἦταν τὸ ἀληθινὸ ὄνομα τοῦ Γκὺ), γιὰ ποῖο λόγο ἔδωσες ἐλεημοσύνη σ' αὐτὸ τὸ κοριτσάκι ; εἶπε ἡ Μπέσση αὐστηρά. Εἰμαι βέβαιη πὼς δὲν ἦταν ζητιάνος.

— Ἀλλωστε, οὔτε τὸ ὕψος της, οὔτε οἱ τρόποι της τὸ ἔδειχναν, πρόσθεσε ἡ Νόρα.

— Οὔτε καὶ ζητοῦσε τίποτε, συνέχισε ἡ ἀδερφή της. Γιὰ μιὰ στιγμή φοβήθηκα μήπως θυμώσῃ. Καταλαβαίνεις, Ντόναντ, δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστο στοὺς ἀνθρώπους πού δὲν ζητοῦν ἐλεημοσύνη νὰ τοὺς παίρνῃ κανεὶς γιὰ ζητιάνους.

— Μὰ νά, δὲ θυμώσε, διαμαρτυρήθηκε ὁ Ντόναντ, κλονισμένος κάπως ἄλλα χωρὶς νὰ ἔχει ἀκόμη πεισθῇ. Μοῦ γέλασε καὶ μοῦ εἶπε πὼς εἰμαι ἕνα πολὺ καλὸ καὶ εὐγενικὸ παιδάκι. Κι' αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια

γιατί τῆς ἔδωσα τὸ κατακαίνουργο σελλίνι μου.

Ἡ Μπέσση καὶ ἡ Νόρα κοιτάχτηκαν.

— Μιὰ ἀληθινὴ ζητιάνος δὲν θὰ σοῦ ἔλεγε εὐχαριστῶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, εἶπαν. Θὰ σοῦ ἔλεγε : Εὐχαριστῶ, ἀρχοντοπούλο μου, ὁ Θεὸς νὰ σ' ἔχῃ πάντα καλὰ καὶ ἄλλα τέτοια πού λένε οἱ ζητιάνοι.

Ἔτσι, χωρὶς νὰ τὸ φαντάζεται ἡ Σάρα ἀπὸ ἐκεῖνη τὴ στιγμή τὰ παι-

ρίτσι πού δὲν εἶναι ζητιάνος» ὄνομα κάπως μακρὸ καὶ δυσκολοπρόφερτο ἰδίως γιὰ τὰ μικρότερα πού πολὺ συχνὰ τὸ παραμόρφωναν κατὰ τὸν ἀσυνείδητο τρόπο.

Ἡ Σάρα κατάφερε με πολλὴ δυσκολία νὰ ἀνοίξῃ μιὰ τρύπα στὸ σελλίνι πού τῆς ἔδωσε ὁ μικρὸς καὶ νὰ τὸ κρεμάσῃ στὸ λαιμό της με μιὰ στενὴ κορδέλλα. Ἡ ἀφοσίωσή της πρὸς τὴ Μεγάλῃ οἰκογένεια ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ μικρὸ περιστατικὸ καὶ προσκολλήθηκε σ' αὐτοῦς, ὅπως ἄλλωστε ἔκανε καὶ γιὰ κάθε τί πού μπορούσε ν' ἀγαπήσῃ. Ἡ συμπάθειά της γιὰ τὴν Μπέκου μεγάλωνε μέρα με τὴν ἡμέρα καὶ περίμενε κάθε φορὰ με ἀνυπομονησία τίς δυὸ ἡμέρες τῆς ἐβδομάδας πού ἔκανε μάθημα γαλλικὸ στίς δυὸ πρώτες τάξεις.

Οἱ μικρὲς τὴν ἀγαποῦσαν πολὺ καὶ ἀρκετὲς ἀπ' αὐτὲς ἐπιαναν μὲς στὰ χεράκια τους τὸ δικό της τὴ στιγμή πού στεκόταν μπρὸς ἀπὸ τὸ θρανίό τους καὶ μαλώναν μεταξύ τους ποῖα θὰ κάτση στὴν πρώτη σειρά γιὰ νὰ βρισκεται πιὸ κοντὰ της.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ

ΔΥΟ ΑΝΕΚΔΟΤΑ
ΤΟΥ ΡΟΪΔΗ

Ὁ Ἀναστάσιος Γεννάδιος, ὁ περίφημος ρήτορας, κάποτε, πένοντος δανείστηκε βιβλία ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη καὶ τὰ πούλησε. Ἐφορὸς τῆς Βιβλιοθήκης ἦταν τότε ὁ Ἐμμανουὴλ Ροῖδης, πού ἔταν τὸ ἔμαθε, θυμώσε πολὺ καὶ κατηγοροῦσε τὸν Γεννάδιο ἀναφανδόν. Ὁ Γεννάδιος, πού εἶχε καὶ μεγάλο τουπέ, πήγε στὴ Βιβλιοθήκη γιὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Ροῖδη τὸν λόγο.

— Κύριε ἔφορε, ἄρχισε, εἶπατε ὅτι ἀπώλεσα τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἔδανείσθη...

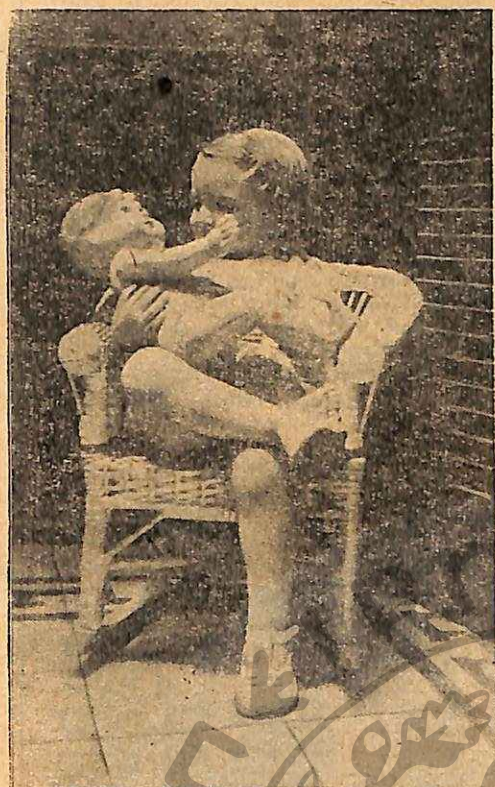
Μὰ ὁ Ροῖδης τοῦ τόκοψε ἀμέσως : — Δὲν εἶπα ὅτι τὰ ἀπώλεσατε, εἶπα ὅτι τὰ ἐπωλήσατε !

Ὁ ἴδιος Γεννάδιος, ὑποψήφιος μιὰ φορὰ βουλευτῆς, λιγοστοὺς ψήφους πήρε παντοῦ, καὶ στὸν Μαραθῶνα ἕνα καὶ μόνο. Ὅταν τὸ ἀκούσε αὐτὸ ὁ Ροῖδης, εἶπε :

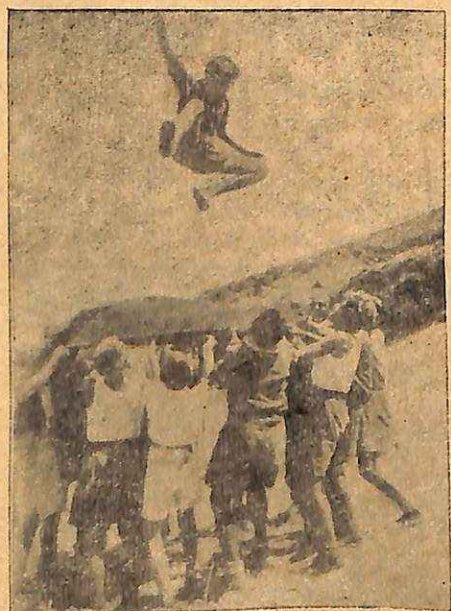
— Δὲν σημαίνει, εἰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἡμπορεῖ νὰ πάρῃ... διπλάσιους !

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἡ Μικρὴ Μητέρα
Πλοῖαρχος Νέμερ (Μεγ. Τάξις Α' Βραβεῖον)

Τὸ πέταγμα με τὴν κουβέρτα
Σπίθα (Μικρὴ Τάξις, Β' Βραβεῖον)

Τὸ παιδάκι στὸν καθρέφτη
Ρεπόρτερ (Μεγ. Τάξις, Β' Βραβεῖον)

Ἀδελφικὴ ἀγάπη
Μυγκάουζεν (Μικρὴ Τάξις, Β' Βραβεῖον)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ (Ἰδε ἀποτελέσματα στὸ 30ὸ φυλλάδιο σελ. 266).

δυσό) 'Ηλίαν Δ. Ρουσόπουλον (για να σοῦ ἐγκριθῇ ψευδώνυμο, πρέπει νὰ στείλῃς δρ. 10' νάγοράσῃς καὶ τὸν 'Οδηγὸ τοῦ Συνδρομητοῦ δρ. 6' τὰ ποιήματα ποῦ μοῦ στέλνεις εἶναι γνωστά) **Πρόμαχον τῆς 'Ελευθερίας** (ἴσως, θὰ κοιτάξω καλὰ ποῦ μοῦ θυμίσες τὰ Εὐσημα, παρ' ὀλίγο νὰ τὰ...ἐξαίω!) **Διδερίαν Μουσικήν** (πὲς στὸν ἀδελφὸ σου πὼς τὸν περιμένω θὰ ἦταν ἀπὸ τὸν «Οἶκο τῶν Τυφλῶν» κι' ἐγὼ συγκινήθηκα πολὺ μὰ φορὰ ποῦ εἶδα τὰ δυστυχημένα μὰ κι' εὐτυχημένα μαζί αὐτὰ παιδιὰ). **Γκρέκο** (περίμενε λοιπόν, κι' οἱ διαγωνισμοὶ πὼς πήγαν;) **Εὐέλπιν** (δὲν πειράζει, μοῦ γράφεις ἅμα ἡσυχάζῃς). **Αἰγαίοπελαγίτην** (συνδρομητὴ μ' αὐτὸ τδ-νομα δὲν ἔχω). **Τρυποσάκκουλο** κλπ. κλπ. **Εἰς ὅσας** ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 'Ιουνίου θάπαντήσω στὸ ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 29100 Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων. Αἱ λύσεις τῶν Ἀσκήσεων τοῦ φυλλαδίου τοῦ-του δεκταὶ μέχρι τῆς 29 Αὐγούστου.

377. Δεξιόγραφος

Παίρνω μὰ προσοπικῇ,
Κάποιον ἄλλην θηλυκῇ,
Καὶ θαλασσινὸ σοῦ κάνω
Καλὸ μὲ τὸ παραπάνω.

Μάγγας τῆς Φιλοθέης

378. Συλλοβογράφος

Παρέα ἀπὸ τρεῖς νότες
Μ' ἔνα θεὸ ἀπαντιέται,
Καὶ κεῖ-ψηλὰ ἔνα πρᾶμμα...
Ξεκάρφωτο βασιτιέται.

'Ηρακλῆς

379. Στοιχειόγράφος.

'Ο πὺ καλὸς ἀπ' ὅλους
'Ενα φωνῆεν παίρνει
'Ακόμα τονισμένο,
Καὶ ποιητὴ μεγάλο
Τῆς 'Ιταλίας φέρνει
Μπροστὰ μας δοξαμένο. 'Ηρακλῆς

380. Ἀναγραμματισμός.

'Ολοι μαζί μιλοῦνε,
'Ολοι μαζί φωνάζουν
—Λαὸς, λαὸς!—
Μ' ἂν ἀνακατευθοῦνε,
Σὲ τάξη ἀμέσως μπαίνουν
Καὶ τὴ γραμμὴ κοιτάζουν
—Στρατὸς, στρατὸς!

Μάγγας τῆς Φιλοθέης

381. Πυραμῖς.

```

      * * *
    * * * * *
  * * * * * *
* * * * * * *
* * * * * * *

```

'Οριζοντίως ἐκ τῶν ἄνω, φωνῆεν, ἀριθμητικόν, μετεωρολογικόν, ἥρως τοῦ Σαῖξπηρ, ἀριθμητικὸν τακτικόν, ὁ ἐπωφελοῦμενος τῶν καιρῶν καὶ τῶν περιστάσεων. Καθέτως ἀρχαῖος θεός. 'Ηρακλῆς

382. Κρυπτογραφικόν.

123456789 = Κόλπος
2345 = Εἰς τὰ πλοῖα
3865 = Δένδρον
45689 = Ἐκ τῶν δώδεκα
575765 = Δένδρον
6345 = Γυναίκα, ὄνομα
789489 = Τὸ σύμπαν
831389 = Πρωτὴν ὥρα
923356 = Πόλις τῆς 'Ελλάδος
'Ελληνοπούλα

383. Μαγικὴ εἰκὼν ἄνευ εἰκότος.

—'Αλήθεια, ἡ οἰκογένειά σου ἔζησε
στὸ 'Εξωτερικόν;
—Ναί, πέντε χρόνια.
—Καὶ πὼς τὸ εἶπες αὐτὸ τὸ μέρος;
—Μὰ τὸ εἶπες καὶ σύ.
Μάγγας τῆς Φιλοθέης

384. Ποικίλη Ἀκροστιχὶς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δευτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεστῆς, ἀποτελοῦν πόλιν τῆς 'Ελλάδος.

1, Εὐρωπαϊκὴ Πρωτεύουσα; 2, Ἀκρωτήριον τῆς 'Ελλάδος; 3, Κοινὴ τροφή; 4, Βασιλεὺς τῆς 'Ηπείρου; 5, Ἀγίος; 6, Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης.

'Ελληνοπούλα

385. Μικτὸν

τ - ουαί - μιλτ

Πλοίαρχος Νέμος

386. Γεῖφος

ΕΝ

ΕΝ ΕΝ

ΕΝ ΕΝ

ΕΝ ΕΝ ΕΝ ΕΝ

ΕΝ ΕΝ ΕΝ ΕΝ

ΕΝ ΕΝ ΕΝ ΕΝ

Πλοίαρχος Νέμος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 16

188. Ἀγχιόλαος ('Αγίς, ι, λαός). — 189. Τριγωνομετρία (τρίγωνο μὲ τρία). — 190. Λίβας-Ἀλβίς. — 191. Ἡ βελόνα. — 192.

Α Λ Σ Α Τ Ι Α 193. ΠΕΡΣΙΑ ('Ε-
Λ Ι Α Ν σπερία, Ρέα, σαπρία
Σ Ι Κ Ε Δ Ι Α 'Ιρις, 'Ασπασία). —
Α Ε Η Π 194-198. Διὰ τοῦ
Τ Α Λ Η Ρ Ο Ν Α : ἄλμα, δ ὁ λ ο ς,
Ι Ι Ο Ο ἄλσος, ἄλαλος, λά-
Α Ν Α Π Ν Ο Η ρος. — 199. Νοῦς
ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. — 200. Ἐξ ἰδίων
τὰ ἄλλοτρια (ἔξη δύο, ντὰ, ἄλλο τρία).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἄπλά στοιχεῖα δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτὰ ἡ λέξις μὲ παχὺὰ δὲ στοιχεῖα δρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαῖα δρ. 1, 50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληρώνουν τὰ διπλά. Ἡ προσληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

[Μ' — 403]

Αἰγαίοπελαγίτη, ἐπιτέλους ἐσιώπησες!! — Σκυριανόπουλο, προπαγάνδα: ἄριστα 20! Στὴν τεμπελιά ὅμως τὸν πέρασες τὸν 'Ανάνια μὲ τὸ πένταθλο!!... — Ταρζάν περιμένω συμπλήρωσιν. (Μ'—322).

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ

[Μ' — 404]

Αἰώνις Θρύλς, λυποῦμαι, δὲν μπορῶ ν' ἀλληλογραφήσωμε. Διαπλασπούλα, περιμένω στὸ (Μ'—343) Διαγωνισμό.

Πειραιώτισσα

[Μ' — 405]

Ἐσχάτ: τὴ Νεφέλῃ ποῦ ἀνταλλάσσει Μ. Μυστικὰ; Ὑδραϊκὸν Κῆμα χαίρετῶ. Βαλεντίνς, ποῦ βρισκεσάι; Λευκὴ Καμῆλια, Γαλανομάτα, Ἑλληνοπούλα τῆς Κύπρου, Πιπίνε, Τσιριγιώτικο Διαβολάκι, Γιάννη Ἀγιάνη, διατὶ δὲν ἀνταποδίδετε; (Μ'—117).

Νεφέλῃ

[Μ' — 406]

Αποστείλατε ὅλοι στήν (Μ'—353). Πέντε ψῆφοι σὲ κάθε ψηφοδέλτιο.

Βάγκνερ

[Μ' — 407]

Στοιχειωμένε Ζέφυρε, ἀξίσεις βραβεῖο. Μπράβο, εἶσαι σπουδαία. Σπίθα, εἶσαι σπουδαία σκισσογράφος. Αὐτὸ φάνηκε... Στοιχειωμένε Δάσος

[Μ' — 408]

Σπίθα, ἀκόμη εἶσαι θυμωμένη! Γιατὶ ἔτσι; Στοιχειωμένε Δάσος, ὅπου πᾶς τόπος σὲ κυνηγοῦνε; Στραβόξυλο

[Μ' — 409]

Διαπλασπούλα - ες, πρωτομαρτίνοντας εἰς τὸν Διαπλασκόκομον χαίρετῶ δ-λους-ες σας. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ
'Αλληλογραφῶ καὶ ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους-ες σας. Γράφατε; Δ)σις: Νικόλαον Ἀποστολίδην. Κατσαντώνη 31 Πειραιᾶ.

[Μ' — 410]

Προσκοπῖνα, Ἀλκυὼν, ἀνταποδίδω φιλικὸ χαιρετισμό. — Ἀριστοφάνη, σ-στά ἑκατάλαδες. ΝΑΥΤΑΚΙ

[Μ' — 411]

Αλληλογραφοῦμεν μὲ ὅλα τὰ Διαπλασπούλα-ες: Γεώργιον Καρτάλον—Πύργον. Ναυτάκι, εὐχαριστοῦμε.

Γκρέκο-Εὐέλπις

[Μ' — 412]

Ροδοπέταλα, ποῖος σὲ κορόϊδεψε πὼς λέγομαι Δ. Μούντριχας; Στείλε γράμμα καὶ τετραδιάκι. Νᾶϊ Ντοῦζε, γιατί δὲν ἀνταποδίδεις τετραδιάκι; Ἀριστοφάνης

[Μ' 413 —]

Οἱ δύο ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΩΤΕΡΟΙ, ΦΘΗΝΟΤΕΡΟΙ, μὲ τὰ ΥΠΕΡΟΧΩΤΕΡΑ βραβεῖα διαγωνισμοί: (Μ'—308, 322) καὶ (Μ'—376). Στείλατε ὅλοι!

'Εθνικὸν Ἰδεώδες

[Μ' — 414]

Στοιχειωμένε Δάσος, μὲ γσιὰ τὸ καινούργιο σου ποδήλατο. Στραβόξυλο, βλέπω πρὸδους στὴ σκοποβολή!

Στοιχειωμένε Ζέφυρος

[Μ' — 415]

Στραβόξυλο, εἶσαι παπουτοσουλλέκτης; Γιατὶ φάρεψες τέτοια; Στοιχειωμένε Ζέφυρε, μπράβο, ἤρθες πρώτη στήν σκοποβολή. Σπίθα

[Μ' — 416]

Χαιρετῶ ὅλους-ες. Μαραθωνομάχος

[Μ' — 417]

Ανταλλάσσω Μ. Μυστικὰ καὶ ἀλληλογραφῶ μὲ ὅλους-ες. Δ)σις (Μ'—308) Διὰ Μαραθωνομάχον. Μαραθωνομάχος [Μ' — 418]

Διαπλασιακὴ Αὐτοκρατορία: Ἀποτελέσματα διαγωνισμοῦ Καρτῶν: Α' Βραβεῖον: Στοιχειωμένη Καλαμιά. Β' Βραβεῖον: Βοναπάρτης. Γ' Βραβεῖον: Βάγκνερ. Γράφατε διεύθυνσιν.

[Μ' — 419]

Ασύλληπτες Σκιές, Μπελβεντέρς, Μποῦλυ, ἀνταλλάσσωμ τετραδιάκι; Ἀνδεχθῆτε στείλατε στὴ νέα μου διεύθυνσιν. Κ. Ψυχοπούλου, Μάρνη 1. Ἀθήνας.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

[Μ' — 420]

Πρωτομαρτίνοντας στὸ Διαπλασιακὸ κῆπο, χαιρετῶ ὅλους-ες.

Γλυκειὰ Ἑπειροτοπούλα

[Μ' — 421]

Χιονισμένε Δίνε, σκοπὸς μας (Μ'—118). Γίνετε ὅλοι μέλη μας! Γράψετε: Χαράλαμπος Μαρκέτον, Ληξούριον Καφαλληνίας, διὰ: Αἴνον

[Μ' — 422]

Προκηρῶσω διαγωνισμὸν ἀγράφων καρτῶν. Βραβεῖα: διδύα πολυτελῆ. Συμμετοχὴ: 3 δρχ. Προβλεπόμενα: 15 ἀγούστου. Διεύθυνση: Γ. Ρούβαλην. Ἀ. Ζήνη 40, Ἀθήνα. Ἐμπρός, ὅλοι!!

Μπουμπούλ

[Μ' — 423]

Αλληλογραφῶ, ἀνταλλάσσω τετραδιάκι μὲ ὅλους. Ἀπαντῶ γρήγορα. Δ)σις; (Μ'—142). Ἀλκίης Μύρας